

De sju ofta upprepade verserna del 5

[De sju ofta upprepade verserna del 1](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 2](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 3](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 4](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 5](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 6](#)

" Led oss på den raka vägen ."

Vår begäran om vägledning har många betydelser, bland vilka är följande:

Den första betydelsen: Vi ber om att bli ståndaktiga på den raka vägen, så att vi inte avviker eller går vilse från den. Detta beror på att det är möjligt för en person att vägledas en dag och bli avvikande nästa. Därför följs vår begäran omedelbart av orden: *"... Vägen för dem som du har skänkt Din nåd, inte vägen för dem som förtjänar Din vrede, inte för dem som går vilse ."* Vi ber alltså Allah att göra oss ståndaktiga på vägen för dem som tar emot Hans nåd.

Den andra betydelsen: Vi ber Allah att stärka vår vägledningsnivå. Vägledning har olika grader, och de som vägleds befinner sig på olika nivåer. Vissa når nivån av sann fromhet (*al-siddîqiyyah* på arabiska)

medan andra uppnår lägre nivåer. Den status en person kommer att ha i paradiset kommer att baseras på nivån av den personens vägledning i denna värld.

Det finns faktiskt två "raka vägar": en i denna världen och en i livet efter detta. Den i livet efter detta är en bro som måste korsas, och en persons framgång i att korsa denna bro kommer att bero på hur väl personen höll sig till den raka vägen under sitt liv på jorden.

Den världsliga raka vägen är Allahs väg. Den innebär att lyda Hans budord och undvika det Han har förbjudit. Allah säger: "Allahs väg, till vilken allt i himlarna och på jorden tillhör" [*Sûrah al-Shûrâ* : 53] och "Så må Allah förlåta er era fel i det förflutna och de som kommer att följa, uppfylla Sin nåd mot er och vägleda er på den raka vägen." [*Sûrah al-Fath* : 2]

Tjänaren kommer att röra sig över bron i livet efter detta på samma sätt som han rörde sig längs den raka vägen i sitt jordiska liv. Denna bro i livet efter detta hänger över Helveteselden, och det är en ohållbar, hal bro. Människor kommer att korsa den enligt sina världsliga gärningar. Vissa kommer att korsa den med blixstens hastighet. Vissa kommer att röra sig över den som vinden. Vissa kommer att korsa den med en hästs hastighet. Vissa kommer att korsa den som till häst. Vissa kommer att gå, och andra kommer att ta vacklande steg. Ytterligare andra kommer att ha det sämre.

Så " *Led oss på den raka vägen* " betyder: "Styrk oss i vägledning och öka vår tro."

Allah instruerar oss och säger: "Säg: 'Min Herre, öka min kunskap'." [*Sûrah TâHâ* : 114] Kunskap kommer från tro, och närhelst vår tro på den raka vägen ökar, ökar vår kunskap. Allah säger: "Vad gäller de som tror, deras tro ökar och de gläder sig." [*Sûrah al-Tawbah* : 124] Denna ökning i tro är i själva verket en ökning i tro på den raka vägen. Allah gör det klart när han säger: "Och de som tar emot vägledning, Han ökar i vägledning." [*Sûrah Muhammad* : 17] Allah beskriver grottans invånare och säger: "Sannerligen, de var ungdomar som trodde på sin Herre, och Vi ökade deras tro." [*Sûrah al-Kahf* : 13]

Det är möjligt för en person att bli rätt vägledad, men ändå öka i insikt, kunskap och förståelse. En sådan person kommer följaktligen att uppnå en högre nivå av hengivenhet, tålmod och andra goda egenskaper och sedan kalla andra till sanningen med större kraft. Allt detta antyds i uttalandet: " *Led oss till den raka vägen* ."

Den tredje betydelsen: Den raka vägen innebär att tjänaren vet och gör allt som Allah har befallt honom att göra vid varje given tidpunkt, samtidigt som han undviker det som Allah har förbjudit. Detta kräver ständig medvetenhet och handling hela tiden, så att en brinnande önskan kan näras i hjärtat att göra det som Allah har befallt och ett hat kan främjas i hjärtat mot att göra det som Allah har förbjudit. Denna detaljerade kunskap och starka önskan måste upprätthållas av Allah i tjänarens hjärta hela tiden, så att han eller hon kan vägledas till den raka vägen. [Majmû` al-Fatâwâ: 37/14]

Ibn al-Qayyim (må Allah förbarma sig över honom) säger: "Tjänaren är i ständigt behov av vägledning för att hantera allt som kommer i hans väg. Det finns vissa saker som han har gett sig in på utan vägledning, så han behöver ångra sig från dem. Det finns andra saker där han har allmän vägledning, men behöver vägledas i detaljerna. Sedan finns det saker där han har delvis vägledning där han behöver vägledas fullständigt. Det finns de saker som han har blivit vägledad om tidigare, men som han kommer att behöva liknande vägledning för i framtiden. Ändå finns det de saker som han inte har någon som helst tro på, så han behöver vägledas om dem från början. Det finns gärningar som han ännu inte har utfört, så han behöver vägledas för att utföra dem. Det finns de saker som han redan har korrekt tro på och ägnar sig åt korrekta handlingar, så han behöver vägledning så att han kan förbli ståndaktig i dem. Utöver allt detta finns det många andra former av vägledning. Eftersom tjänaren behöver allt detta har Allah ålagt honom att be om vägledning under sina bästa omständigheter, flera gånger under morgon och kväll." [Ibn al-Qayyim, *Kitâb al-Salâh*]

Vägledningens natur:

Följande behövs för att genomföra vägledningen:

1. Utgångspunkten i frågan måste vara känd; det vill säga: vad vill Allah och Hans Sändebud av tjänaren i denna fråga?
2. Domen måste sedan ageras utifrån en stark tro i hjärtat som inspirerar tjänaren att handla.

Så när tjänaren säger: " *Led oss på den raka vägen* ", ropar han till sin Herre och säger: "Vår Herre, led oss till det du älskar och det som behagar dig i allt som kommer att möta oss i våra liv. Stärk oss sedan och hjälp oss att handla i enlighet med det vi har lärt känna, eftersom du har lett oss till det och lärt oss."

All vilseledande härrör från en av två saker: avsaknad av kunskap eller underlåtenhet att agera utifrån den.

Motsatsen till kunskap är okunnighet. En person kan ha en önskan att utföra rättfärdiga gärningar, men vara okunnig om det islamiskt korrekta sättet att gå tillväga. Han följer då en väg av innovation som han strävar efter utan nytta. Hur många muslimer har fallit in i alla möjliga slags innovationer och avvikelser medan de tror att de uppför sig på bästa sätt? Anledningen till detta är brist på kunskap. Så när tjänaren säger: " *Led oss till den raka vägen* ", ber han sin Herre att instruera honom och vägleda honom så att han inte förblir i vilseledd okunnighet och snubblar omkring i blindo.

Förutom okunnighet finns det fåfänga begär. Kunskap kan undanröja okunnighet, men den som besitter kunskap kanske inte har någon benägenhet att handla i enlighet med den. Han skulle avsiktligt kunna försumma sina skyldigheter eller falla in i förbjudna handlingar, trots att han vet vad reglerna är, på grund av sin svaga tro, sina övergripande passioner och sin önskan om omedelbar, världslig njutning.

Så tjänaren måste recitera " *Led oss på den raka vägen* " i varje bönedel. Detta visar oss att behovet av vägledning är konstant och bestående.